

Til Retsudvalget

Foranlediget af den nedenfor citerede besvarelse fra Sundhedsstyrelsen til sundhedsministeren skal undertegnede – og givetvis på vegne af hundredvis fejlbehandlede/skadede patienter (pårørende) - bede de retspolitiske ordførere fremlægge ulovlighederne for Retsudvalget vedr. Sundhedsstyrelsens ”fortolkning” af autorisationsloven og straffeloven, idet Sundhedsstyrelsens ”fortolkning” har katastrofale følger for patienterne.

Indledningsvis kan oplyses, at **der er rettet mange henvendelser til Sundhedsudvalget/Sundhedsminister uden resultat**, formentlig grundet centraladministrationen sammensætning, som i vid udstrækning er bemanded med læger, således at lægerne kontrollerer sig selv i sagsbehandling m.v. Da henvendelsen drejer sig om fortolkning af **lovtekst samt overtrædelse af straffeloven**, bedes Retsudvalget venligst bringe sagen frem. Som det vil fremgå af de nedenfor skitserede problemer, drejer det sig om fejlbehandlede/skadede patienter og deres pårørende vis retsstilling er mere end truet.

I Sundhedsstyrelsens besvarelse af spørgsmål nr. 59 (alm.del), - som Folketingests Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 10. dec. 2007 – skriver Sundhedsstyrelsen bl.a.:

*” Der er derfor ikke tale om lægefaglig virksomhed i relation til læger, der er ansat i administrative stillinger (såkaldte papirlæger), for eksempel i **centraladministration eller regionernes forvaltninger**, hvis der ikke består et læge/patientforhold i det konkrete tilfælde. Det er ikke ansættelsesforholdet, der er afgørende, men lægens virke. Speciallæger eller lægekonsulenter, der som ansatte i kommunernes socialforvaltning afgiver udtalelser er heller ikke omfattet af autorisationslovens § 17 i forbindelse med udarbejdelsen og afgivelsen af deres udtalelser, hvis der ikke består et læge/patientforhold. Lægerne er i denne forbindelse at betragte som andre medarbejdere i socialforvaltningen, der arbejder under ansvar for arbejdsgiveren. Deres skriftlige vootinger i enkeltsager betragtes ikke som lægeerklæringer efter autorisationslovens § 20. Det samme gør sig gældende for de vurderinger, læger udarbejder i f.eks. klage- og tilsynssager, i Retslægerådet m.v., i de tilfælde, hvor der ikke består et læge-/patientforhold ” (citat slut.).*

Sundhedsstyrelsen påstand om, at der skulle eksistere ”papirlæger” – såkaldte administrative ansatte, kan ikke verificeres i hverken den gældende autorisationslov eller den tidligere lægelov. Meget passende (for Sundhedsstyrelsen) hidrører denne fortolkning både centraladministrationen og regionernes forvaltninger samt speciallæger og lægekonsulenter. Såfremt denne påstand skulle stå til troende, ville det kræve en omfattende ændring i lovgivningen, men der hersker en larmende tavshed omkring, hvilken lovgivning, der i givet fald skulle være gældende for de ovennævnte sundhedspersoner ansat i de såkaldte ”administrative stillinger. Dette må nødvendigvis være en naturlig følge af det ovenstående svar fra styrelsen til sundhedsministeren..

Sundhedsloven

Afsnit I

Kapitel 1

Formål og opgaver m.v.

§ 6. Ved sundhedspersoner forstås personer, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning til at varetage sundhedsfaglige opgaver, og personer, der handler på disses ansvar.

Autorisationsloven: Afsnit II

Kapitel 8

Læger Autorisation

§ 27. Autorisation som læge meddeles den, der har bestået dansk lægevidenskabelig embedseksamen eller en udenlandsk eksamen, der kan sidestilles hermed, jf. §§ 2 og 3. Den, der har bestået dansk lægevidenskabelig eksamen, skal over for et lægevidenskabeligt fakultet have aflagt lægeløftet, før autorisation kan meddeles.

Stk. 2. Ret til at betegne sig som læge har kun den, der har autorisation som læge.

Stk. 3. Ret til at udøve lægevirksomhed, jf. § 74, har kun den, der har autorisation som læge.

kapitel 5

Pligter m.v.

Omhu og samvittighedsfuldhed

§ 17 (32) En autoriseret sundhedsperson er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder ved benyttelse af medhjælp, økonomisk ordination af lægemidler m.v.

(32) Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i de 14 hidtil gældende autorisationslove og den fastsætter sundhedspersonen faglige forpligtelse ved udøvelse af dennes virksomhed. Sundhedspersonen skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed, hvilket vil sige at sundhedspersonen skal handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindelige anerkendte faglige standard på området.(Karnov)

Erklæringer

§ 20. (35) En autoriseret sundhedsperson skal ved udfærdigelse af erklæringer, som vedkommende afgiver i sin egenskab af autoriseret sundhedsperson, udvise omhu og uhildethed.

(35) Bestemmelsen i stk. 1 stammer fra lignende bestemmelser i lov om udøvelse af lægegerning. Bestemmelsen udvides nu til at gælde alle autoriserede sundhedspersoner. Erklæringer er skriftlige udsagn om en persons sundhedstilstand eller årsag til en persons død, som efter sit indhold er bestemt til at finde anvendelse i retsforhold. Efter bestemmelsen kan autoriserede sundhedspersoner drages til ansvar for manglende omhu ved udfærdigelse af erklæringer, hvilket indebærer, at også uagtsomme forhold kan medføre f.eks. kritik fra Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. (Karnov)

I modsætning til Sundhedsstyrelsen:

Lægeforeningen (Læger.dk) holder sig til at vejlede sine medlemmer med den korrekte fortolkning af lovgivning, nemlig flg.: - Ved en lægeattest forstås enhver skriftlig udtalelse om en persons sundhedstilstand eller dødsårsag, som udarbejdes til brug i retsforhold. Uden for attestbegrebet falder således epikriser, lægebrev og udskrivningsbrev, som har til formål at sikre god dokumentation og kommunikation om konkrete behandlingsforløb. Juridisk set er der ingen forskel mellem en lægeattest og en lægeerklæring. Lægers erklæringer kan have betydelige retsvirkninger og økonomiske konsekvenser og anvendes fx. hyppigt såvel inden for social- og sundhedslovgivningen som ved stillingtagen til berettigelse til helbredsbedingede ydelser, forsikringsforhold og på arbejdsmarkedsområdet. Der er derfor stærke samfundsinteresser forbundet med lægers attestafgivelse.:

- og

Autorisationslovens § 20, stk. 1 (lov nr. 1350 af 17. december 2008) pålægger derfor under strafansvar læger at udvise både omhu og uhildethed (det vil sige objektivitet) i forbindelse med attestudstedelse.

-og

Afgivelse af urigtig erklæring kan straffes efter **straffelovens §§ 162, 163 og 175, stk. 1 (lov nr. 1168 af 6. november 2008)**. Strafferammen omfatter såvel bøde, hæfte og fængsel i helt op til 3 år. (der er fejlagtig henvist til lov nr. 1168) - (citatslut)

Straffeloven
17. kapitel
Falsk forklaring og falsk anklage

§ 162. Den, som ellers for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig at afgive forklaring, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

§ 163. Den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig **erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om**, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

.....

Iflg. f.eks. Patientklagenævn (opbygning): Nævnet består for tiden af én formand, 4 næstformænd og ca. 100 medlemmer. Sundhedsministeren udpeger formand og næstformænd, som skal være dommere. For hvert fagligt område beskikker ministeren et antal medlemmer, **der alle er fagligt uddannede**. Nævnets lægmandsrepræsentanter beskikkes af ministeren efter indstilling fra Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Danske Handicaporganisationer og Forbrugerrådet (citat slut).

Lignende bemanding findes i f.eks. Patientforsikring, - ankenævn m.v.

1.1.5. Sagen afgøres

Når nævnet træffer afgørelse, **deltager to lægmænd, som repræsenterer henholdsvis sundhedsvæsenets brugere og sygehusejerne, og to fagligt uddannede sundhedspersoner. Nævnet har som formand en dommer**

Patienternes manglende retsstilling:

Det kræver ikke embedseksamen for at se konsekvenser:

Når forslag til afgørelsen fremlægges af ”administrative læger” **angiveligt uden autorisation** - for de øvrige repræsentanter: en dommer - **uden medicinsk uddannelse og lægmænd uden hverken juridisk eller medicinsk uddannelse** – må/bør en afgørelse truffet på disse præmisser give anledning til stor bekymring **for patienternes retsstilling, hvilket der er GOD GRUND til, idet gældende lovgivning således bliver tilsidesat.**

Konklusion:

Ovennævnte påstand vil kunne blive dokumenteret med adskillige afgørelser vedr. patientklager, hvorfor Retsudvalget må fremlægge problematikken/ulovlighederne for Justitsministeren/ Folketinget.

Man bedes venligst oplyse om Retsudvalgets behandling af sagen og jeg forbeholder mig i øvrigt ret til at offentliggøre forholdene omkring problematikken, så befolkningen får oplysning omkring dens manglende retsstilling.

Med venlig hilsen

Brigitt Breum
Ørslevvej 255, Holsteinborg
4243 Rude